

РЕШЕНИЕ

№ 2126

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **704** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от [фирма],[ЕИК], чрез юрк. Г. Х. срещу Решение №292983 от 04.12.2019г. по НАХД № 9808/2019г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 131 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №62 от 03.05.2019г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), с което на дружеството жалбоподател е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 700 лв. на основание на чл. 335, във връзка с чл. 336 от Закон за електронните съобщения (ЗЕС) за извършено нарушение на чл. 228, ал. 1, т. 4 от ЗЕС.

Навеждат се твърдения, че решението е постановено при нарушаване на материалния и процесуалния закон. Твърди, че дружеството е изпълнило изискването на чл. 228, ал. 1, т. 4 от ЗЕС, тъй като е налице отбелязване на срока на договора и визуално може да се установи, че същият е за срок от 1 година. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление. Твърди, че нарушението представлява маловажен случай и моли съда да отмени НП на основание чл. 28 от ЗАНН. Алтернативно, моли за намаляване размера на имуществената санкция до

законоустановения минимум.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба Комисия за регулиране на съобщенията, редовно призван, не се представлява.

Представителят на СГП – прокурор Ю. счита касационната жалба за неоснователна и недоказана и моли да бъде оставена без уважение.

Административен съд София – град, XVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

КРС приел за установено, че [фирма] е дружество регистрирано в Република България, с[EИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], като същото е предприятие доставчик на електронни съобщителни услуги.

На 01.10.2018г. между [фирма] и абонатът Й. С. бил подписан договор без номер, за ползване на услугата фиксиран интернет(A1 Нет). Договорът се сключвал при общи условия на предприятието, като параметрите на конкретната индивидуална услуга, включително данните на абоната били посочени в Приложение № 1 към Договора. В т.3.2. на същото, означена "Месечна абонаментна такса(М.) за Интернет пакети, били посочени цените за един месец при ползване на услуга "A1 Нет 50", съответно за срок от една или две години, като с кръгче била оградена стойността валидна при сключване на едногодишен договор. В т.7.4 на Приложение № 1, в графа „срок за ползване на услугите" не бил отбелязан какъвто и да е период, а полето било празно, като същото се отнася до графите „начална дата" и „крайна дата", които останали непопълнени при подписване на договора.

Поради това потребителят подал сигнал до Комисия за защита на потребителите /КЗП/, приет с вх. №01-51469/09.11.2018г., препратен по компетентност на КРС, с изх. №Ц-03-9227/19.12.2018г. Във връзка с постъпилия сигнал била извършена проверка от страна на служители на КРС, включително разпитания по делото свидетел Й. Д., които посетили обект на оператора в [населено място], където бил сключен договора. Резултатът от проверката бил отразен в Констативен протокол от 18.01.2019г., като видно от същия, договорът не се съхранява в архива на дружеството и екземпляр от същия не е представен на проверяващите. От извършената електронна справка в софтуерния продукт използван от оператора за управление на договорите с абонатите, и приложена разпечатка с данни от същия, е видно, че договорът е отразен като сключен за срок от 24 месеца.

На 25.01.2019г. била извършена допълнителна проверка, в централния обект на предприятието на територията на [населено място], екземпляр от договора отново не бил представен, нито на място в обекта, нито при изискването му с нарочно писмо.

Предвид констатациите от извършената проверка до [фирма], била изпратена покана за явяване на 15.03.2019г., в служебните помещения на КРС, териториално звено Велико Т., за съставяне на АУАН. Поканата била надлежно изпратена на адреса на управление на дружеството, но негов представител не се явил за съставяне на акта.

В тази връзка на 15.03.2019г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение № ВТ-047/15.03.2019 година от страна на свидетеля Й. Й., с който срещу

[фирма] било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че в Договор от 01.10.2018г. сключен с абоната Й. С. не се съдържа срок на договора за заявената електронна съобщителна услуга, квалифицирано като нарушение на чл.228, ал.1, т.4 ЗЕС.

Актът бил връчен на представител на дружеството по пълномощие на 27.03.2019г., като в същия било вписано оспорването му, а на 03.04.2019г., в КРС били депозиран и подробни възражения срещу АУАН.

На база така съставения АУАН било издадено процесното наказателно постановление (НП) № 62 от 03.05.2019 година, с което председателят на КРС е наложил на [фирма], с[ЕИК] имуществена санкция в размер на 700 /седемстотин/ лева на осн. чл.335, вр.чл.336 от ЗЕС за нарушение на чл.228, ал.1, т.4 от ЗЕС.

При така установената фактическа обстановка СРС, 131-и състав е потвърдил НП № 62/03.05.2019г. издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС).

Административен съд София - град, XVIII -ти касационен състав, намира, че районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. Фактите са установени в пълнота и правилно от районния съд, като при тяхната съвкупна преценка е изведен правилен извод. В този смисъл възраженията на касатора са неоснователни и недоказани.

Действително, съгласно чл. 228, ал. 1, т. 4, пр.1 от ЗЕС, индивидуалния договор при общи условия между предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, и крайния потребител трябва да съдържа минимум реквизити, посочени в нея, един от които съгласно пр.1 от т. 4, чл. 228 от ЗЕС е срок на договора. Невключване на клаузи от визираните в нормата на чл.228,ал.1 от ЗЕС императивно установени реквизити е осъществено чрез бездействие и неговото осъществяване е конкретния случай е на датата на сключване на договора, който се явява основен елемент от договорното правоотношение, какъвто се явява неговата продължителност не следва да се извлича чрез тълкуване на произволни отбелязвания.

Настоящата съдебна инстанция споделя изводите на СРС относно размера на наложената на дружеството санкция. Съгласно чл. 335 от ЗЕС за този вид нарушение се налага глоба в размер от 500 до 5000 лв., поради което така определената имуществена в санкция в размер близък до предвидения минимум, се явява съответен на тежестта на извършеното нарушение, поради което не следва да бъде намален.

Неоснователен е доводът на касатора, че реализираното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Следва да бъде отбелязано, че непосочване на срок на договора в сключен индивидуален договор с потребител на електронни съобщителни услуги е на просто извършване и фактът, че от него не са настъпили вредни последици, не може да обоснове извод за маловажност. Нарушението е формално и за съставомерността му не се изисква настъпването на вредоносен резултат. С нарушената норма се защитават правата на потребителите на електронни съобщителни услуги и го поставя в невъзможност да разбере докога е действащ договорът му, което от своя страна е възможност да доведе до имуществени санкции по договора за абоната.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК, вр.чл. 63, ал.1, изр.второ

от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №292983 от 04.12.2019г. по НАХД № 9808/2019г. по опис на СРС, 131 състав.

Решението е окончателно и неподлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.